

REVISTA LITERARA
reportaj - satira - umor
Inregistrata Tribunalul Arad,
Sectia III Nr. 22/938

Director:
SIMION MICLEA

Redactia si Administratia
ARAD
Str. V. Babeş Nr. 10.
Telefon: 10-83

ABONAMENTE:
150 lei anual, 3 dolari pt. America
500 lei pt. intreprinderile mijlocii;
1000 lei anual pt. marile intreprinderi. Abonamentele se plătesc înainte.

24 IANUARIE

Aniversarea primei uniuni românești în timpurile moderne, s'a făcut Miercuri în întreaga țară. La noi, ca și în restul țării, aniversării zilei de 24 Ianuarie i s'a dat — în mod necăutat — o semnificație specială și un caracter de manifestație sufletească. Aceste două atribute, cari au mărit sărbătoarea venind spontan din partea cetățenilor, au demonstrat — încă odată, dacă mai era nevoie — deplina unitate a Țării. Și aceasta, mai cu seamă, că în 24 Ianuarie nu s'a serbat numai unirea Moldovei și Munteniei sub sceptrul înțelept a lui Vodă-Cuza, ci și celelalte uniri, — a Ardealului Bucovinei și Basarabiei. Deci, 24 Ianuarie — ziua Unirii tuturor românilor — este sărbătoarea creerii României moderne — a României de azi.

Aniversarea de Mercuri și participarea masivă a cetățenilor, au arătat, că jertfele puse de înaintașii noștri la baza României de azi, n'au fost zadarnice. Am mai arătat absoluta solidaritate a națiunii în jurul Tronului și hotărârea fermă de a o pune, la hotare, barieră de netrecut în fața celor ce vor să le incalce.

Semnele aceste, descifrate din privirile multimilor românești au dat — în împrejurările actuale — o importanță deosebită Unirii tuturor Românilor.

Frig și iarnă

— Despre zăpadă și cădere —

Cerul a fost darnic cu noi — în zăpadă — anul acesta și nimeni nu se poate plânge că n'a avut zăpadă la îndemână pentru a-și face... trebuirile obișnuite cu ea: până și la restaurante, bateria de vin, în locul gheții artificiale, a fost servită într'o grămadă de zăpadă, sechestrată în vasul de sticlă. A fost ceva imediat și de bun gust, apoi ce, însă, n'a adăugat nici o calitate vinului prost, servit în astel de macatură...

Dar, ca întotdeauna, ce-i prea mult e rău. Și zăpada prea multă nu s'a mulțumit să acopere străzile, înnece circulația, ci s'a apucat să se rostogolească — de pe acoperișul caseilor — în capul bietilor trecători și a bietelor babe, ce în mintirea tinereții lor de mult treburile, și-au părăsit scaunul, pisica gura sobei, eșind să... miroase na...!

Prea multă zăpadă a fost și pentru oamenii de serviciu și instituțiilor publice; pentru portarii și îndemânții imobilelor, cari de Joi și până Lună, n'au avut un pic de răz... — trebuind aproape în permanență — să curețe trotuarle... Cu ergia cheltuită de aceștia numai înjurăturile adresate zăpezii, energie transformată în căldură, s'ar putut — aproape — topi jumătate din zăpada căzută pe teritoriul orașului... Dar ce să-i faci? Cu asta nu-i nici odată bine! Iarna intrucă trebuie să curețe zăpada pe trotuare, vara pentru că trebuie să le stropească, toamna pentru că trebuie să le măture de frunze primăvara de cojile semințelor... ludaie!

Cel ce-au câștigat intradevăr —

realizând un „sezon”, admirabil, nu se spune în limbaj comercial — au fost... birjarii cu sănii. Căci se știe că zăpada și sania sunt două bucurii gustate din plin de copii. Și cine are copii — unul sau mai mulți — nu le-a refuzat, indiferent de jertfa ce ar fi trebuit să o facă, o plimbare sau două cu sania trasa de vreo mârșoagă slabănoagă, dar imcodobită cu clopoșel... Așa se face, că în ultimile zile, săniile au circulat ca nici odată în ultimii ani: aproape nu se găseau sănii în străzile obișnuite...

Alături de săniile trase de cai, străzile Aradului au fost năpădite — în sensul strict al cuvântului — de săniuțe, cu copii împachetați în pățuri pleduri, trase — hățite — de mame iubitoare, tați îmbufnați, guvernante triste că nu sunt singure, servitoare însoțite de soldați, — drăgușii lor titulari și din totdeauna...

Printre cei pe cari zăpada l'a supărat foc, au fost dintre sportivi (?) — patinatorii, — aia cari se dau pe gheață. Aceștia nuși-au mai putut exercita sportul favorit — și gusta plăcerile de a a aluneca pe luciul sticlos al gheții — deoarece arențele au fost acoperite de zăpadă, — și cine să stea să le-o măture, căci abia măturată alta cădea în loc... Pentru a-și suplini plăcerea percută și aceștia au recurs la puterea de tracțiune a calului: au luat câte o săniuța sau perechea de sky-uri și „s'au” legat îndărăptul unei sănii sau a unei mașini și hai la plimbare pe străzile orașului. Mai mare minunea, — auzi tu!?... Și... cică asta-i sport! O fi, că nu ne pricepem!

Dar dacă și aceste sunt motive

de necaz, atunci ce să mai zică acela, cari n'au avut posibilitatea să se aprovizioneze cu lemne și n'au avut mijloacele de a suplini această lipsă acum în frigul acesta?... căci e greu să dormi în frig, tu om sărac și în casa plină de copii, cari toți în cor strigă că li-e frig și pe tine te doare inima că nu i poți încălzi? Asta e necaz, — nu acela că nu poți patina sau nu te poți duce nu știu unde ca să gusti frumusețile ternei din camera caldă, bine îmbrăcat și cu un curaj teribil care nici dimineața nu te lasă să dai cu apă rece pe ochisori și nutra... Asta-i faudoșeală curată și nesimțire... murdară!...

Iarna cam... alunecă toată lumea. Și dacă ar aluneca numai, n'ar fi mare lucru, dar se întâmplă de cele mai multe ori, să și cadă. În căderile de iarnă, procentul e egal pentru toți și toate, — bărbați căsătorii și ne, femei și fete...

Fenomenul ni s'a părut curios și prișt urmări-l-am studiat în mod amănunțit, ajungând la concluzia — desigur senzatională căci altfel nu se... admite — că aceste căderi de iarnă, sunt producătoare de... căldură! Și atunci e natural, ca oamenii să cadă: ei cad pentru a se încălzi. Însă cu o restricțiune: căderea individuală, nu produce căldură ci durere fizică, iar cea care produce o căldură binefăcătoare și plăcută, este căderea în... doi.

Căderile aceste se întâmplă totdeauna într'un singur fel, dar în împrejurări deosebite, influențate de temperatură, temperament, timp, loc și... spațiu. Însă aceste nu mai intră în cadrul reportajului de față.

Radu Baltag

Gila Iuân Nojița sicire

Apu mă frașilor iarna asta nu fașle bat numa la domnit ațeșcia gila oraș carie trebe să albe grija ge ulși ca să fie curace pântruca uoamini să poată umbla da mai fașle năcazuri și la bgeiș uoamini carie uită să scoboare gin vilanioș în satu lor că așe o pășit unu gila Cladova carie o fost adurmit pă vilanioș și o ajuns pînă la Răduța inge so trieșit că o mârș pre giparce. Noa apu și să facă bletu uom so scoborit gin vilanioș și o apucato pă glos cătd casă pân vînt și pin niaudă ca popl când umblă cu crușta că și tel zîșle co fost popă odată. Numa ge așeta pă când o ajuns la Cladova lut o fost îngeațat rocu șiel negru gi pă tel așa că zîșle amu că tel nu măi teșd gin casă pînă la primăvară.

Apu lo zic că binie și fașle ca să nu pășască ca unul gila Sobocel pășta carie o dat norocu gi o prins on iepure pă carie lo liegat ca să nu fugă cu brășnariu gi pclele gila nădroji. Ca să nu să ridă uoamini gi tel că o prins on iepure o vrut să lie arăce că lo pușcat și că dară fi vîntator. E numa cum tel nu ave pușcă o ciemat pă on prieden gea lui șiel cu tel în slujbă la vilanioș ca săl pușce așela cu... curaua gila străta cu ban. Așela o zis căl pușcă numa atunși să fie ortăș pă iepure. Ateșta so învoit numa so gîngit sășl pucăllască prieden. Și după șle așela o pușcat iepurile, lo trâmăș să ojuce să scoboare gin vagonu dă tarhat o șimbală alu nișce șigant șie sor fost dus nu șciu inge. Și păur șiel și o pușcat iepurile o ajutat la gîșcărcaț primu so pușulit cu iepurile lășinduș priedenu să să lingă pă buză după carie ge iepure.

Apu tacă așa să înămplă întră priedeni că dară nișl priedenla nul întădduna triabă cum să cage. Unu ișl le iepurile altu ișl le casa altu alta gi pă dă la urmă ajunsl să nu ce mal increz nișl în cămeșă după cine. Și vorba lu domnu drector cum să co increz și în cămeșă când iea stă cu dosu cătd cine. Așel că lo așe șciu că dacă teșcl prieden cu șinleva oș elu nu stă cu spacile cătd cine numa stă cu fața și cu uocil. Apu lo zic că cămeșă nu-i prieden la nimie numa poace la lăibăr o la șloarici cu carie tătă ziua și tătă noaptea u la olătd.

Iacă io vașl mai scrie oareșie amu da mi cam frig la jșce că dară nu n'at trâmăș abolimentu ca să nie pucem cumpăra și noi neșce lemne ca să nie fașem focu. Dapu nul bat că o vini iară vremea noștd cănd o fi iară cold afară da atunși oi feșie io așa ca so vă fie vouă frig oșe oi scrie gi mândru ge vo. Și amu vî cîșteș le când voi mai umblaș și păla drăgușă numa vă priede io și cîșteș numa num ma pasă mie ge voi numa vo șriu cșt ca ca să șicească și muerite voașce ca să vă scarmne on pic lăna gi pă cap.

Noa și amu ca să nu vă scriu să feșieș binie să nie trâmășciș abolimentu pă adresa me.

Al voștru JUÂN NOJIȚA

Creștere națională

— Ascultă, moș Mitică, dece într'o zi iți indopi porcul aproape să crape și a doua zi nu-i, dai nimic să mănca?

— Ehei, cucoane, fac treaba asta ca să pot avea carne asortată: un rând grasă, un rând slabă!

lac
Duminecă 21 Ianuarie 1940, s'a
brat in biserica ortodoxă-română,
inia religioasă a simpaticului
nădlăcan Puiu Morar cu
para Draghița Luțai, „Bravo!” le
ză mult noroc și fericire în viață.
Fiindcă veni vorba de căsăto-
a mai făcut o jumătate de că-
ie în Nădlac, numai jumătate
nu-i legalizată încă, dar să
am că va veni și ziua aceea. Ve-
noi nu ne luăm după gurile
câci ele vorbesc multe: Cum
u s'a dus Sosica după plugar?
o face acum cu bunda de tigru?
cu palăriile? Face cuibar de po-
bi. Apoi „cheșcheta” aceea dela

nu trebuie să te iei după
lumii că ea multe zice. Tu
insă zi:
asa lumea să vorbească,
mai mândra să-mi trăiască”.
apoi n'au mai fost cazuri când
re s'au măritat după plugari, o
și încă câte!
și îi felicităm și pe acești tineri
u-le tot binele și legalizarea
iei.
și faci nu-i colacu a cui se
ste ci a cui se nimerește.
De C. du-o acasă mai rar
omoasa din colț nu de alta dar
nu intri in conflict cu fiscul,
și rău să te pui cu finanții.

ș
O seamă de domni dela noi
mulțumii de darurile ce
primit din partea darnicului
Crăciun. Acești sunt rugași să
e până la anul, când dorin-
vor fi îndeplinite...

Nolarul nostru e om faină:
a acasă niciodată aparatul de
ahanci când lumea e adunată
tărie. Și bine face, că ra-
pentru săteni, nu pentru noi
și cumpere dacă i trebuie!
Cine vrea să se bată să la
plu dela Șepreușul. Dar să
penși ca nu cumva în locul ad-
rului să-și bată prietenul, —
ne face la Șepreuș!

Oare ce-o fi gândind priete-
lul ce știe face din umăr când
la datorie și-și lasă mireasa
?
e zice că de când s'a însu-
pa satonel” femeile și fețele
amit liniștite. Desigur, căci
când trecea pe lângă vreo
ceste începeau să tremure
e cutremure...
oul de pe str. Căinel, a în-
și bată joc de fete și fe-
are nu se găsește nici un
ru cu jocul său?
a o petrecere recentă — așa
este — a fost modelul ba-
e fel de model?

reastră deschisă
in compartiment de clasa I a
uă doamne. O doamnă des-
reastră. Cealaltă protestează:
nă sunt bolnavă de piept —
Te rog închide fereastra
na cu pricina răspunde im-
:
că o închid, mor de căl-
ctorul, chemat ca arbitru
:
tăi lăsați fereastra deschisă
urții d-tră. Pe urmă via eu
chid — și muriți d-tră. Așa
liniște în vagon!!

Hălmagiu

Bietul Șmiler e la spital la Arad,
cu defect la burtă...

Femeile din Hălmegiu și jur au
făcut rugăciuni multe și indolate
pentru salvarea lui. Cu toate aceste
ni se pare că zadarnic pentru că
prea multe... șmecherii o adunat
Șmiler în burtă și acum trebuie
scoase, astfel că după aia n'a mai
fi nimic de capul lui...

Dar, de aceea și noi vrem să
scape...

Seluș

Ci că mai serile trecute, fostul
polișist la Arad, a primit vizita unui
prieten al său din Ineu. Cum nu
s'au văzut de mult s'au clătit și au
povestit câte de toate, iar seara
mai târziu prietenul voind să plece,
a prins calii la sanie, dar înainte de
a porni, a mai intrat în casă să
bea un pahar de vin. N'au stat 2-3
minute și când au eșit din casă
bunda ineanului dispăruse de pe
căi... Cine s'a fi furat așa iute?
Hai în dreapta, hai în stânga... No-
roc că n'at era și șeful de post
care împreună cu fostul polișist aa
inceput să facă cercetări pentru
descoperirea hoțului. Apoi nici n'a
trecut mult, că au și găsit bunda în
podul casei la... fratele polișistului
din sat... Cine-o fi furat-o și a pus-o
acolo, nu se prea știe, dar un lucru
ii sigur că numai cunoscut a fost
căci așa lui Horga se deschide cu...
șmecherie, iar vecinii săi cu cărciu-
marul în frunte... plecaseră de acasă,
vezi drace-nei-te. Dar urmele dir
zăpadă-s cu hăbă, că ele spun mai
mult decât oamenii...

Essenin și ai lui

Concentrările care s'au făcut în
ultimul timp au atins, cum era fi-
resc, și pe scriitorii. Schimbând
condeiul pe baloneti, scumpii noștri
contrași păzesc acum, cu ochii n
patru, granițele.

Deunăzi, unul dintre ei, un tânăr
poet influențat de ruși, venind în-
tr'o permisie, întâlnește pe un altul
ceva mai în vârstă:

— Tot pe frontieră? — îl în-
treabă acesta.

— Tot, maestre. Dar m'am re-
pezit și eu câteva zile de Sărba-
tori, prin București.

— Tu unde ești concentrat?

— Pe Nistru.

— Pe Nistrul Foarte frumos. Și
vezi, dragă, acolo, pe graniță. Fii
atenți să nu mai treacă Serghie
Essenin ăla încoace, cu poezia lui..

Un bețiv la... doctor

Un cunoscut bețiv din București,
suferind de rinichi (din cauză de
beție) se tot duce la doctorul său
curant să-i ceară sfaturi. Doctorul
se enervează:

— D-le dregă, țiam spus de a-
tâta timp să te lași de beție și văd
că nu vrei să mă ascuți. Ce mai
caji pe la mine?

— Vlu să văd dacă știința n'a
făcut între timp progrese!!!

Și vis Bellum...

Elveția a pus mari taxe pe bene-
ficiarii industriei de război.

...Ca să nu se spună că în țara
Ligii Națiunilor a fost uitat cu totul
sistemul sancțiunilor.

Librăria ROMÂNEASCĂ

Prop. PETRU MILOȘ

s'a mutat

din Str. Brătianu

în

Bdul Regina Maria 18

Librăria Românească

are în depozit:

- Ornate și obiecte bisericesti
- Cărți școlare și literare,
- Cărți bisericesti,
- Toate articolele de librărie și
papetărie.

Filosofie rurală

Ile a lui Tănase, era un țaran
voinic, tânăr și nstărit. Pe deasupra
avea și ceva știință de carte și nici
prost nu era. Dar avea un mare
cusur: era grozav de mofturos. Sa-
tul lui era plin de fete frumoase.
Toate l'ar fi luat de bărbat — însă
lui niciuna nu-i plăcea.

Ani de zile au oftat [biete] fete
și l'au blestemat sărmanele mame,
pentru trufia lui.

Se vede treaba însă că vreuna
l'a blestemat mai tare fiindcă într'o
zi i s'a împlinit velenul: s'a îndră-
gostit de Gheorghina, fata cea mai
mică a văduvei lui Petre Gheorghe.

S'a îndrăgostit atât de tare Ilie,
că toată ziua îi pica mucus în casa
felei.

Rădeau flăcăii de el de se tăvă-
leau. Rădeau, însă un lucru nu pri-
cepeau.

Când era Gheorghe cu fata și cu
mama ei — era vesel. Mai vesel
însă era când se afla numai cu
mama ei. Atunci râdea de răsuna
casa, spunea snoave și dănuia ca
un copil. Și cu cât se uita mai mult
la bătrână — cu atât era mai fericit.

Dimpotrivă, când se afla singur
cu Gheorghina, se încrunta, i se
umplea sufletul de jale și plângea
de și se rupea inima văzându-l.

Băgară toți de seamă și bineîn-
țeles că începură să vorbească:

— Mă, Ilie ăsta e nebun; când
e cu fata plânge, când e cu baba
râde!

— Asta nu-i de-a bună: să știți
că l'a sărit o doagă.

— Și ce fată!!

— Și ce mamă!!

Până într'o zi când și-a luat unul
inima în dinți și l'a întrebat:

— Cel cu tine mă Ilie? Te-ai în-
drăgostit de văduva lui Gheorghe?
Râde satul de tine. Zice că și-o fi
făcut bătrâna farmece ca s'o iubești.
Când ești cu dânsa râzi și lângă
tată plângi.

Ilie holbă ochii ca de broască și
ncepu să râdă:

— Mă, că lămpii mai sunteți.
Drept e mă, că lângă baba sunt
mai fericit. Fiindcă atunci imi spun:
la te uită mă ce slută-i mama și ce
frumoasă i fata! Iar când sunt lân-
gă fată plâng fiindcă-mi zic: e fru-
maasă ea — dar tot ca măsă o
s'ajungă! (T.)

Intre Olga și Gigel

D-ra Olga se plimbă cu „priete-
nul” dumneai Gigel. Ii întâlnește
Mișulică, fratele Olgai.

Gigel devine gatant: Mișulică ține
un pol — du-te și ții la ciocolată.
Mișulică refuză.

Olga intervine: la '50 de lei și
du-te la cinematograful. Mișulică se
incăpăținează:

— Nu vreau să mă duc la cine-
matograful.

Amândoi se supără:

— Da ce vrei?

— Să mă uit la voi!!

Cumpărați haine paltoa-
ne, mantăi de ploaie și de
piele la

IOSIF MUZZAY

MAGAZIN DE HAINE

ARAD, vis-à-vis de Teatrul
Comunal

Mare asortiment de haine
gata. — Se execută și la
comandă

Prețuri reduse

Logodnă lungă... sigură!

Doctorul de plasă, nou numit, se instalează cu chirie la cărciumărească. Într-o zi între cărciumărească și doctor are loc următorul dialog:
 — Domnule doctor, sunteți însurat?
 — Nu — sunt logodit însă de opt ani.
 — Copii aveți?
 — N'avem. Nu ți spun că suntem abia logodiți.
 — Ba da — dar dacă în timpul ăsta n'ai avut copii, aflați dela mine că nici de-aici încolo n'o să aveți!

Chiuveta

Un nebun sa urcă pe un scaun în fața chiuvetel.
 — Atenție! strigă el. Fac un plonge. Tovarășul său de cameră îl opri.
 — Stai! nu vezi că nu ai destulă apă în chiuvetă?
 — Ei! Ce crezi că în ea sâr? Nu dragă, alături!

Lucru simplu

Intr'o piață din centrul orașului un tip firav, ținea mâinile întinse, scribând gestul vânzătorului, și striga: Bum! Bum!
 Un sergent se apropie de el:
 — Ce faci, domnule aici?
 — Vezi bine, vânez!
 — Dar, n'ai vânat aici!
 — Dar ce, d-ta vezi că am pușcă!

Câine neserios

— Un câine, ca Pick, rar să găsești! Este în stare să-mi facă orice serviciu...
 — Cum așa?
 — Uite, îi dau o sută de lei, îi trimit în oraș, mi-aduce un pachet de țigări și restul.
 — Exagerezi!...
 — Stai puțin. Pick vino'nco! Na bani, adu-mi un pachet de țigări.
 După două ore, nici urmă de Pick.
 — Ei, spuse stăpânul răzând. E cam ușuratec, Pick, se vede că s'a în-tălnit cu cățelușa vecinului și a chel-tuit banii.

Cu sprâncenele nesmulse

Madama Dumitrescu povestește:
 — În hipuși-vă dragă: când m'am urcat în tramvai observ că toată lumea râde de mine.
 — Și de ce? — întrebă o prietenă.
 — În grabă îmi făcusem sprâncenele cu roșu de buze!!!

Cine conduce?

Doi prieteni de chief, după o noapte întreagă se duse-ră să meargă acasă.
 — Hai cu mașina mea!
 — De acord.
 Pe drum mașina abia putea merge din pricina nesiguranței conducătorului.
 — Ascultă dragă fi atent că ne răsturnăm!
 Ce tot spui! răspuse cel în cauză. Eu credeam că tu conduci!

Un nou magazin

Scriam săptămâna trecută de dispoziția tutungeriei Ilie Petre de pe Corso. I-am făcut panegiricul așa cum se cuvenea.
 Astăzi, trebuie să relevăm, un fapt imbecurător:
 Librăria Românească a lui Petre Miloș s'a mutat pe Bdul Regina Maria în plin Corso și centrul orașului.
 Intrarea încă a unei întreprinderi românești, alături de Maxa Medrea și de Manea — în centrul orașului, trebuie să ne bucure. Dar nu platonice, ci și practic, făcându-ne cumpărăturile acolo.

Cocoșatul

În orașelul din provincie în care m'am născut, Moș Costache era... o figură. Și nici nu se putea alfel: Moș Costache era de meserie... cocoșat. L'am cunoscut când am intrat în liceu. Moș Costache se instala de dimineață la poarta școlii. Dacă nu preparaseși lecția, dacă aveai o teză grea sau dacă spărgeai geamul la cancelarie îl dădeai 10 bani. Moș Costache îți întorcea cocoșa s'o pipăi și puteai fi sigur că nimic rău nu ți se mai poate întâmpla.
 Pe la orele 1 Moș Costache se ducea la tribunal să ofere cocoșa clienților cu cunștința neimpăcată, iar dela orele 5 în sus se instala la poarta Intim-Clubului.
 Când eram în clasa a 3-a de liceu, Moș Costache a murit. Două zile a stat poarta școlii văduvă. Dar numai două. A treia zi a venit un tânăr și s'a instalat acolo. Il chema... Costache. Drăguț, mic, firav și... cocoșat.
 Nu era rudă cu celalalt. Carte nu'nvăzase și era de meserie — muritor de foame. Acum o ducea bine. Toată ziua p'oua cu gologani. Ultimii doi lei l-am dat la examenul de capacitate, după clasa a

Pe urmele societății cerșetorilor

IV-a. Pe urmă am părăsit orașelul de provincie. M'am întors în casa părintească după doisprezece ani chemat de-o moștenire.
 Într'o dimineață când mă pregăteam să ies de-acasă, mă pomenesc în fața mea cu un domn... a cărui figură mi se părea cunoscută.
 — Cucoane, am auzit că vrei să vindeți casa și ași fi amator.
 Mă uit la el și nu știu de unde să-l iau. Interlocutorul meu îmi ghicește gândul.
 — Nu mă mai cunoașteți?
 — Ba da... dar nu mai în minte unde ne-am cunoscut.
 — La școală!
 — ?!!
 — Eu sunt Costache.
 Rămân trăsniț.
 — Bine, dar parcă pe vremea aceea erai...
 — Cocoșat. Am scos-o.
 — Te-ai operat?
 — Nu: era de cârpă. De doi ani mi-am făcut suma. Și-am lepădat-o.
 Azi Costache Cocoșatu e proprietarul casei mele. Și-am mare stimă pentru dânsul: fără să știe carte e totuși un filosof. În orice caz un dibaciu speculator, a bursa prostiei omonești. Pick

Care pe care!

Maiei și Ilie sunt atât de încât nu pot să mănânce de singură ciorbă pe zi. O ciorbă doi.
 Nenorocirea e că Maiei nu are atât de repede, încât bietul Ilie apucă decât cu mare greutate să imbuce două trei linguri.
 Nevoia e dădătoare de idei și lui Ilie una.
 Cum stăteau la masă Ilie treabă pe Maiei.
 — Mă, tu tată ai?
 — N'am
 — Mamă ai?
 — N'am
 — Au murit?
 — Au murit!
 — Cum au murit...
 Maiei începe să povestească și Maiei plânge și Ilie mănâncă toată seama de cursă pe care l-o sese prietenul și s'a jurat răzbune.
 A doua zi la masă: Maiei
 — Mă Ilie, tu mamă ai?
 — N'am
 — Tată ai?
 — N'am
 — Au murit?
 — Au murit.
 — Cum au murit? la povestește
 — Subii!
 Și Ilie grăbește să'nfulece

Școala vieții

După ce întreaga familie a luat masa, d. Educațescu se adresează către fiul Ionel:
 — Ascultă-mă Ionel, căci astăzi vreau să te învăț să înoți.
 Extrem de vesel, micul Ionel aprobă fără a întreba cum s'ar putea acest lucru în sufragerie și nu la strand sau la mare.
 — Destul cu întrebările, răspunde însă tăios d. Educațescu, și fă ce-ia ce îți spun eu.
 O bună bucată de vreme, Ionel execută extrem de docil îndrumările tatălui său.
 Dar veni un moment când avea să stea foarte mult în cumpănă, căci tatăl său îi spuse un singur cuvânt. Și acela era imperativ: „plonjează!”
 — Unde asta, tată?
 — Pe parchet...
 — Mă voi răni.
 — Eu îți spun, — tatăl său îi spune că nu vei păți nimic... Prepară-te..
 — Dacă vrei dumneata așa, — fie...
 — Te vei arunca cu capul înainte
 — Dar e îngrozitor, tată. Mă voi răni grav.
 — Dacă te asigur eu că nu vei păți nimic, ce te mai îndoiești?
 Micul Ionel, în fața unei asfel de argumentații, nu putea face altceva decât să execute. Și a executat.
 Consecințele?
 Un enorm cucul la tâmplă, o minunată vânătăie la ochiul drept, și întreg adorabilul său născior jupuit.
 Printre hohotele sale de plâns, spuse totuși triumfător:
 — Ai văzut, tată.
 — N'am văzut nimic. Iar ce-ace am văzut, îți va fi lecție pe viitor să nu mai crezi în nimeni. Nici chiar în tatăl tău.

Posta redacției

Baia de Cris—Brad Nu vă enervați de ce vedeți, ci așteptați scrisoare lămuritoare.
Tică. Treceți într-o zi pe la redacție. De preferință între 6—8 seara.

La restaurant

— Cum?! Tu poți să mănânci limbă de vacă?
 — Da, dar de ce?
 — E murdară dragă. Gândește-te este din gura unui animal nu tocmai curat.
 — Atunci lu de ce ai comandat ouă?

O fetiță mândăcioasă

Muș, fetița cea mică a d-lui Popescu a găsit cutia cu bomboane din salon și cotrobăește în ea. Mamă-sa intervine:
 — Muș, pe ce pui mâna trebuie să mănânci!
 Muș e fericită:
 — Mămico, am pus mâna pe opt bomboane!!

Din iuteala

— Tocmai eșiam din pădure... când se ivi în fața mea un iepure:
 — Trăg și îl omor. Deodată apare un mistreț. Trăg îl omor; un lup, trăg îl omor: o vulpe, trăg o omor... un...
 — Bine, dar nu mai încercăi pușca?
 — Ia lasă mă domnule! Ce mai aveam timp pentru asta?!

A despăgubii, despăgubire

Copilul își întreabă părintele:
 — Tăticule, ce înseamnă „despăgubire”?
 — Despăgubire e o sumă de bani pe care o primește cineva în schimbul unui lucru, sau al unor drepturi pe care le a pierdut
 — Daaa? Eu credeam că asta se cheamă zestre!!

Faceți-vă datoria către armată și către Țară, Subscriind Bonuri de înzestrare!

Bara baptistei...

O cunoscută baptistă — care ni se pare că am mai care-și zice... Sfânta sfintele dus la baie să se curețe de toate cele.
 Dar păcatele astea au înălimerească tocmai la o baie se face mai mult dragostea curățenia trupului...
 Oare ce-o fi crezut... Stă

Mica publicitate
 Vizitați Salonul de frizerie FAN CÂMPEAN, din Piața No. 3. Serviciu prompt și

MAȘINI DE SCRIS de vânzare de imprumut, la M. SZEGED str. Brătianu 7. Tel. 11-44 special de reparațiuni pentru mașini de scris, mașini de tipărit, tocuri rezervoare. Depozitatie — sajirograf — indigo accesoriile pentru mașinile

Domnii abonati din care pe unde nu pot ajunge în noștri sunt rugați, pe această să se pună la curent, și du-ne abonamentul prin postal.

Pentru vânzătorii de calendare
 Toți aceia ce au prietenii vânzare „Cărintariu” Nojiță sunt rugați pe cale să ne trimită prin postal, sumele rezultate

Sumele vor fi trimise prin sa: **Administrația Arad, Str. Vicențiu No. 10**, iar pe cupon oficial: pentru calendare